

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۳۹۵/۱۱/۱۲

بررسی شبهاتی پیرامون شهادت حضرت زهرا (سلام الله علیها) (۲)

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين و هو خير ناصر و معين الحمد لله و الصلاة على رسول الله و على آله آل الله لا سيما على مولانا بقیة الله و اللعن الدائم على أعدائهم أعداء الله الى يوم لقاء الله

ما در رابطه با شبهاتی که وهابیت نسبت به حضرت صدیقه طاهره فاطمه زهرا (سلام الله علیها) مطرح کردند، مطالبی را بیان کردیم و عرض کردیم بحث تهدید از مباحث قطعیه است و در کتب اهل سنت هم با سندهای صحیح و معتبر آمده است و راهی برای انکار آن نیست.

همچنین در مورد قضیه پشیمانی خلیفه اول از حمله به منزل حضرت صدیقه طاهره (سلام الله علیها) مطالبی را بیان کردیم. «بلاذری» در کتاب «أنساب الأشراف» مطالبی در این رابطه بیان کرده است. در کتاب «تاریخ طبری» وارد شده است که ابوبکر می گوید:

«فوددت أني لم أكشف بيت فاطمة عن شيء»

تاریخ الطبری، اسم المؤلف: لأبي جعفر محمد بن جرير الطبری، دار النشر: دار الكتب العلمية - بيروت، ج ۲، ص ۳۵۳، باب ذکر أسماء قضاة و کتابه و عماله على الصدقات

همچنین آقای «طبرانی» در کتاب «معجم الكبير» جلد یک صفحه ۶۲ این روایت را آورده و می گوید:

«فَوَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ كَشَفْتُ بَيْتَ فَاطِمَةَ وَتَرَكْتُهُ وَأَنْ أُغْلِقَ عَلَيَّ الْحَرْبَ»

اگرچه به عنوان سنگر جنگی هم بود، ای کاش من به خانه حضرت فاطمه بی احترامی نمی کردم.

المعجم الكبير، اسم المؤلف: سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني، دار النشر: مكتبة الزهراء - الموصل - ۱۴۰۴ - ۱۹۸۳، الطبعة: الثانية، تحقيق: حمدي بن عبدالمجيد السلفي، ج ۱، ص ۶۲، ح ۴۳

همچنین آقای «ذهبی» در کتاب «تاریخ الإسلام» جلد ۳ صفحه ۱۱۷ می گوید:

«وددت أني لم أكن كسفت بيت فاطمة وأن أغلق على الحرب»

تاریخ الإسلام ووفیات المشاهیر والأعلام، اسم المؤلف: شمس الدین محمد بن أحمد بن عثمان الذهبی، دار النشر: دار الكتاب العربی - لبنان / بیروت - ۱۴۰۷ هـ - ۱۹۸۷ م، الطبعة: الأولى، تحقیق: د. عمر عبد السلام تدمری، ج ۳، ص ۱۱۷

این روایت با سندهای صحیح بیان شده است. «ضیاءالدین مقدسی» در کتاب «الأحادیث المختارة» جلد ۱ صفحه ۸۹ می‌گوید: روایت حسن است. همچنین آقای «سیوطی» در کتاب «مسند فاطمة» می‌گوید:

«إنه حدیث حسن»

اگر این روایت حدیث حسن هم نباشد، به قدری روایات زیاد است که دیگر شکی در صحت روایت نیست. شاید بیشتر از ۱۲ سند ماجرای پشیمانی ابوبکر از حمله به منزل حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) با تعبیر:

«لَمْ أَكُنْ كَشَفْتُ بَيْتَ فَاطِمَةَ وَتَرَكْتُهُ وَأَنْ أُغْلِقَ عَلَيَّ الْحَرْبَ»

را بیان کرده است. بحث تهدید نیست، بلکه بحث ورود به منزل حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) مطرح شده است. «ابن تیمیه» هم در کتاب «منهاج السنة» جلد ۸ صفحه ۲۹۱ می‌گوید:

«وَعَايَةُ مَا يُقَالُ: إِنَّهُ كَبَسَ الْبَيْتَ»

منهاج السنة النبویة، اسم المؤلف: أحمد بن عبد الحلیم بن تیمیة الحرانی أبو العباس، دار النشر: مؤسسه قرطبة - ۱۴۰۶، الطبعة: الأولى، تحقیق: د. محمد رشاد سالم، ج ۸، ص ۲۹۱

«كَبَسَ» به معنای به زور وارد خانه شدن است. این عبارت به معنای تهدید تنها نیست، بلکه عمل هم بوده است. حال اینکه در وسط چه اتفاقاتی افتاده است، آقایان مطرح نمی‌کنند.

این موارد قطعی است و شکی هم در آن نیست. آنچه مطرح است که آقایان امروزه مطرح می‌کنند، این است که ابوبکر و عمر تهدید کرد و تهدید در سنت پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) هم آمده است.

در کتاب «صحیح بخاری» جلد اول صفحه ۲۳۱ حدیث ۶۱۸ وارد شده است که پیغمبر اکرم فرمودند:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِحَطَبٍ فَيَحْطَبَ»

قسم به خدایی که جان من در دست اوست من می‌خواستم تصمیم بگیرم که آتشی روشن کنم.

«ثُمَّ أَمَرَ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَدَّنَ لَهَا»

سپس دستور بدهم برای نماز اذان بگویند.

«ثُمَّ أَمَرَ رَجُلًا فَيَوْمُّ النَّاسِ ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رِجَالٍ»

سپس بگویم یکی از صحابه جلو بیفتد برای نماز جماعت و بروم خانه‌های بعضی افراد را سرکشی کنم.

«فَأَحْرَقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ»

خانه‌های آن‌ها را آتش بزنم.

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَجِدُ عَرَقًا سَمِينًا أَوْ مَرْمَاتَيْنِ حَسَنَتَيْنِ لَشَهِدَ الْعِشَاءَ»

اگر این‌هایی که به نماز جماعت نمی‌آیند اینجا یک استخوان گوشت‌داری پیدا می‌شد یا تیر آموزشی در اینجا تقسیم می‌کردند، آن‌ها برای نماز جماعت دست و پا می‌شکستند و می‌آمدند.

الجامع الصحيح المختصر، اسم المؤلف: محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي، دار النشر: دار ابن كثير، اليمامة - بيروت - ١٤٠٧ - ١٩٨٧، الطبعة: الثالثة، تحقيق: د. مصطفى ديب البغا، ج ١، ص ٢٣١، ح ٦١٨

در این روایت وارد شده است که به دلیل اینکه نه اینجا استخوان گوشت‌داری هست و نه تیرهای آموزشی تقسیم می‌شود، کسی برای نماز نمی‌آید.

حال اینکه این روایت با روحیه رسول گرامی اسلام سازگار هست یا نیست و اصلاً این ادبیات، ادبیاتی است که مناسب پیغمبر اکرم هست یا نه؛ کاری به او نداریم. ولی این مطلب صحیح است که در اینجا تهدید نسبت به کسانی که در نماز جماعت حاضر نمی‌شوند، وارد شده است.

پرسش:

این مطالب با آیات قرآن کریم سازگار نیست.

پاسخ:

حالا اینکه با آیات قرآن کریم سازگار هست یا نه بعداً مطالبی را بیان می‌کنیم. قرآن کریم می‌فرماید:

(فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ)

هر که خواهد ایمان بیاورد و هر که خواهد منکر شود.

سوره کهف (۱۸): آیه ۲۹

پرسش:

آیه سوره مبارکه جمعه است که مردم در وسط نماز متفرق شدند.

پاسخ:

بله این آیه هم هست و پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) هم هیچ عکس العملی نشان ندادند. نه تنها نیامده بودند، بلکه آمده بودند و وسط نماز جماعت، آن هم نماز جمعه به هنگام خواندن خطبه‌ای که به جای نماز است پراکنده شدند! در حقیقت وسط نماز جماعت همگی بلند شدند و بیرون رفتند.

و یا در کتاب «صحیح مسلم» وارد شده است:

«وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أُحَرِّقَ قُرَيْشًا»

خداوند به من دستور داده است که قریش را بسوزانم.

صحیح مسلم، اسم المؤلف: مسلم بن الحجاج أبو الحسين القشيري النيسابوري، دار النشر: دار إحياء

التراث العربي - بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، ج ۴، ص ۲۱۹۷، ح ۲۸۶۵

این روایات، روایاتی است که آقایان اهل سنت آوردند. البته در کتب شیعه هم بعضی روایات در این زمینه وارد شده است. در مورد اینکه این روایات با روح قرآن کریم سازگار نیست، ده دوازده جواب بیان کردیم که ان شاء الله عرض خواهیم کرد.

مبحثی که امروز می‌خواهم به آن بپردازم، این است که آنچه در کتب شیعه آمده است این است که رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) دستور داد کسانی که در نماز جماعت نمی‌آیند را آتش بزنند. بنابراین تهدید و دستور عمر با روایات شیعیان منافات ندارد. الآن این مسئله مطرح هست!

بنده جواب این ادعا را به طور جداگانه عرض خواهم کرد، اما در کتاب «وسائل الشیعه» جلد پنجم صفحه ۱۹۴ روایتی وارد شده است که می‌گوید امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

«إِنَّ أَنَا سَأَ كَانُوا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ص - أَبْطَأُوا عَنِ الصَّلَاةِ فِي الْمَسْجِدِ»

افرادی در زمان پیغمبر سهل انگار بودند و برایشان سنگین بود که به مسجد بیایند و در نماز جماعت شرکت کنند.

«فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص لِيُوشِكُ قَوْمٌ يَدْعُونَ الصَّلَاةَ فِي الْمَسْجِدِ»

قومی که نماز را در مسجد ترک می‌کنند.

«أَنْ نَأْمُرَ بِحَطَبٍ فَيُوضَعُ عَلَى أَبْوَابِهِمْ فَتُوقَدَ عَلَيْهِمْ نَارٌ فَتُحْرَقَ عَلَيْهِمْ بِيُوتِهِمْ»

کسانی که نماز جماعت را رها کرده‌اند خیلی دور نیست که دستور بدهم هیزمی در خانه آن‌ها جمع کنند و خانه‌های آن‌ها را آتش بزنم.

وسائل الشیعه، نویسنده: شیخ حر عاملی، محمد بن حسن، محقق / مصحح: مؤسسه آل البيت عليهم السلام، ج ۵، ص ۱۹۴، ح ۶۳۱۱

سند روایت صحیح است و ما از نظر سند مشکلی نداریم. راویان این روایت «الْحُسَيْنِ بْنِ سَعِيدٍ» هست که در وثاقت او شکی نداریم و همچنین «النَّضْرِ» که همان «نضر بن سوید» است که در وثاقت او شکی نیست.

همچنین راوی دیگر «أَبْنِ سِنَانٍ» که همان «عبدالله بن سنان» است؛ نه «محمد بن سنان» که مختلف^۱ فيه است. این دو با هم برادر نیستند؛ «عبدالله» از اصحاب امام صادق (علیه السلام) است و در زمان امام صادق از دنیا رفته است. و «محمد بن سنان» از اصحاب امام کاظم (علیه السلام) هست. آنچه حافظه‌ام یاری می‌کند، این است که این شخص در زمان امام جواد (علیه السلام) هم در قید حیات بوده است.

البته ما خودمان روایات «محمد بن سنان» را هم حجت می‌دانیم؛ روایاتی که در مذمت او هست، در حدی نیست که روایت او را از اعتبار ساقط کند. در هر صورت «محمد بن سنان» مختلف^۲ فيه است، اما وثاقت «عبدالله بن سنان» متفق^۳ فيه است؛ لذا روایت از نظر سند هیچ مشکلی ندارد.

دو صفحه بعد روایت دیگری وارد شده است که می‌گوید:

«أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ع بَلَغَهُ أَنَّ قَوْمًا لَا يَحْضُرُونَ الصَّلَاةَ فِي الْمَسْجِدِ فَخَطَبَ فَقَالَ إِنَّ قَوْمًا لَا يَحْضُرُونَ الصَّلَاةَ مَعَنَا فِي مَسَاجِدِنَا فَلَا يَأْكُلُونَا وَ لَا يَشَارِبُونَا وَ لَا يَشَاوِرُونَا وَ لَا يَنَاقِحُونَا وَ لَا يَأْخُذُوا مِنَّا شَيْئًا أَوْ يَحْضُرُوا مَعَنَا صَلَاتَنَا جَمَاعَةً»

آدم‌هایی هستند که نه با ما نماز می‌خوانند، نه مسجد ما می‌آیند، نه با ما هم غذا می‌شوند، نه آب‌هایی که به آن‌ها می‌دهیم می‌خورند، نه با ما مشورت نمی‌کنند، نه با ما ازدواج می‌کنند، از بیت المال ما نمی‌گیرند و در نماز جماعت ما هم شرکت نمی‌کنند.

«وَإِنِّي لَأَوْشِكُ أَنْ أَمَرَ لَهُمْ بِنَارٍ تُشَعَلُ فِي دُورِهِمْ فَأَحْرِقَهَا عَلَيْهِمْ أَوْ يَنْتَهُونَ»

بعید نیست که من دستور بدهم خانه‌های آن‌ها را آتش بزنند تا دست از این کارشان بردارند.

وسائل الشيعة، نویسنده: شیخ حر عاملی، محمد بن حسن، محقق / مصحح: مؤسسه آل البيت عليهم السلام، ج ۵، ص ۱۹۶، ح ۶۳۱۸

سند روایت هم باز از نظر رجالی کاملاً صحیح است. باز روایت دیگری داریم که البته مرسل و ضعیف است که می‌گوید:

«وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص لِقَوْمٍ لَتَحْضُرَنَّ الْمَسْجِدَ أَوْ لَأَحْرِقَنَّ عَلَيْكُمْ مَنَازِلَكُمْ»

وسائل الشيعة، نویسنده: شیخ حر عاملی، محمد بن حسن، محقق / مصحح: مؤسسه آل البيت عليهم السلام، ج ۸، ص ۲۹۱، ح ۱۰۶۹۷

روایت دیگر در همین کتاب است که می‌گوید:

«صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ص الْفَجْرَ فَأَقْبَلَ بِوَجْهِهِ عَلَى أَصْحَابِهِ فَسَأَلَ عَنْ أَنَاسٍ يَسْمِيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَقَالَ هَلْ حَضَرُوا الصَّلَاةَ فَقَالُوا لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ -»

سپس دارد که:

«فَقَالَ أُغِيبُ هُمْ»

آیا این افراد به مسافرت رفتند که نمی‌آیند؟!

«قَالُوا لَا فَقَالَ أَمَا إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ صَلَاةٍ أَشَدَّ عَلَى الْمُنَافِقِينَ مِنْ هَذِهِ الصَّلَاةِ وَالْعِشَاءِ وَ لَوْ
عَلِمُوا أَى فَضْلٍ فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَ لَوْ حَبَوًّا»

وسائل الشيعه، نویسنده: شیخ حر عاملی، محمد بن حسن، محقق / مصحح: مؤسسه آل البيت عليهم
السلام، ج ۸، ص ۲۹۴، ح ۱۰۷۰۶

رسول گرامی اسلام فرمودند: اگر این افراد می دانستند که نماز جماعت چه فضیلتی دارد، ولو بر روی برف
سینه خیز راه می رفتند و به نماز می آمدند. سند «شیخ صدوق» و همچنین «محاسن» اثر «برقی» همگی صحیح
است.

این روایات، تمام روایاتی است که در مصادر شیعه مبنی بر دستور حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) و رسول
گرامی اسلام بر احراق خانه کسانی که به نماز جماعت حاضر نمی شوند، وارد شده است.

اینها می گویند که نماز جماعت به اندازه بیعت برای خلیفه مسلمین اهمیت ندارد. بیعت بر خلیفه مسلمین از
اوجب واجبات است و شما حتی آن را از اصول دین می دانید، اما نماز جماعت مستحب است. زمانی که در
مستحب دستور بر آتش زدن باشد، قطعاً در بالاتر از مستحب هم به طریق اولی لازم است. در این زمینه
جوابهایی دادیم؛

جواب اول: مرحوم «شیخ آقا رضا همدانی» در کتاب «مصباح الفقیه» می گوید: روایاتی که ما از رسول گرامی
اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) داریم، این است که پیغمبر اکرم با تمام همسایگان مسجد شرط کرده بود و
عهد و پیمان بسته بودند که به نماز جماعت شرکت کنند. همان طور که در روایت وارد شده است:

«لَا صَلَاةَ لِجَارِ الْمَسْجِدِ إِلَّا فِي الْمَسْجِدِ»

وسائل الشيعه، نویسنده: شیخ حر عاملی، محمد بن حسن، محقق / مصحح: مؤسسه آل البيت عليهم
السلام، ج ۵، ص ۱۹۴، ح ۶۳۱۰

همچنین در روایت بعدی وارد شده است که می گوید:

«اِشْتَرَطَ رَسُولُ اللَّهِ ص عَلَى جِيرَانِ الْمَسْجِدِ شُهُودَ الصَّلَاةِ»

پیغمبر اکرم شرط کرده بود که مردم موقع نماز جماعت به مسجد بیایند.

سپس حضرت فرمودند:

«وَقَالَ لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ أَوْ لِأَمْرٍ مُؤَدَّنًا يُؤَدَّنُ ثُمَّ يَقِيمُ ثُمَّ لِأَمْرٍ رَجُلًا
مِنْ أَهْلِ بَيْتِي وَهُوَ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَلْيَحْرِقَنَّ عَلَى أَقْوَامٍ بِيُوتَهُمْ بِحُزْمِ الْحَطَبِ لِأَنَّهُمْ
لَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ»

وسائل الشيعة، نویسنده: شیخ حر عاملی، محمد بن حسن، محقق / مصحح: مؤسسه آل البيت عليهم
السلام، ج ۵، ص ۱۹۵، ح ۶۳۱۵

بنابراین این مسئله تخصصاً از قضیه بحث ما خارج شده است. رسول اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) با این
افراد معاهده‌ای بسته است که به مسجد بیایند و برخلاف شرط عمل کردند؛ حال آنکه در بحث خلافت چنین
چیزی وجود ندارد.

سند روایت هم کاملاً صحیح است و همچنین در کتاب «امالی» اثر «شیخ صدوق» و هم در «محاسن» اثر
«برقی» آمده است.

پرسش:

تخلف از شرط لزوماً اشکال دارد؟

پاسخ:

شاید پیغمبر اکرم شرط کرده باشند که اگر نیامدند خانه‌هایشان را آتش می‌زنند، آن‌ها قبول نکردند.

پرسش:

روایتی وجود دارد که پیغمبر اکرم احراق را انجام داده باشند؟!

پاسخ:

نه، ما روایتی در این خصوص نداریم. این جواب، یکی از جواب‌هاست.

جواب دوم: این است کسانی که به مسجد نمی‌آمدند، جمله‌ای از منافقین بودند که با نیامدن به مسجد روحیه
مسلمانان را تضعیف می‌کردند و باعث می‌شدند مسلمانان هم در مسجد نیایند.

این مسئله باعث می‌شد مسلمانان با نیامدن به مسجد از احکام و شرایع و قضایا بی‌خبر بمانند و در مسجد هم رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) با موعظه مردم را برای جنگ آماده می‌کردند و یا اینکه از توطئه‌های دشمن باخبر می‌کردند.

در حقیقت منافقین کارشکنی اساسی در مدینه به راه انداخته بودند. تنها مسئله عدم حضور در جماعت نبود؛ به دلیل اینکه این افراد فتنه و توطئه می‌کردند رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) چنین فرمایشی فرمودند که آن هم در حد تهدید است.

رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) تنها تهدید کردند که اگر آن‌ها نیابند، من چنین و چنان می‌کنم. ما یک مورد هم سراغ نداریم که رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) این مسئله را عملی کرده باشند! این مسئله همانند مسئله مسجد ضرار است که جمعیت را به آنجا می‌بردند و پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) دستور دادند تا مسجد را ویران کردند؛ اما رسول گرامی اسلام نسبت به آتش زدن خانه منافقین اقدامی نکردند.

در کتاب «المصنف» اثر «ابن ابی شیبیه» در رابطه با صدیقه طاهره فاطمه زهرا (سلام الله علیها) روایاتی وارد شده است که می‌گوید: زمانی که خلیفه دوم در خانه حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) آمد، گفت:

**«وَأَيُّمُ اللَّهِ مَا ذَاكَ بَمَانَعِي أَنْ اجْتَمَعَ هَؤُلَاءِ النَّفَرِ عِنْدَكَ إِنْ أَمَرْتَهُمْ أَنْ يَحْرِقَ عَلَيْهِمُ
الْبَيْتَ»**

به خدا قسم هیچ چیزی مانع من نیست اگر افرادی که آنجا آمدند در خانه علی بن ابی طالب برای بیعت نیابند، خانه را بر آن‌ها به آتش می‌کشم.

صدیقه طاهره فاطمه زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:

**«قَالَ فَلَمَّا خَرَجَ عَمْرٌ جَاؤُوهَا فَقَالَتْ تَعْلَمُونَ أَنَّ عَمْرًا قَدْ جَاءَنِي وَقَدْ حَلَفَ بِاللَّهِ لَنْ عَدْتُمْ
لِيَحْرِقَنَّ عَلَيْكُمُ الْبَيْتَ وَأَيُّمُ اللَّهِ لِيَمْضِينَ لِمَا حَلَفَ عَلَيْهِ»**

به خدا قسم عمر به قسمی که خورده است، عمل خواهد کرد.

الكتاب المصنف في الأحاديث والآثار، اسم المؤلف: أبو بكر عبد الله بن محمد بن أبي شيبة الكوفي، دار النشر: مكتبة الرشد - الرياض - ١٤٠٩، الطبعة: الأولى، تحقيق: كمال يوسف الحوت، ج ٧، ص ٤٣٢، ح ٣٧٠٤٥

تفاوت تهدید عمر با رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) این است که رسول گرامی اسلام تنها تهدید کردند تا منافقین دست از توطئه بردارند، اما در مورد تهدید خلیفه دوم صدیقه طاهره (سلام الله علیها) قسم می خورد که «عمر بن خطاب» قسم خود را عملی خواهد کرد.

پرسش:

استاد تهدید به احراق در آن زمان مرسوم بوده است؟!

پاسخ:

ببینید کاری با مرسوم بودن یا نبودن نداریم، ما تنها یک سؤال از اهل سنت داریم. اگر چنانچه عدم حضور در بیعت ایراد دارد و هجوم به خانه و تهدید را به دنبال دارد؛ غیر از حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) صدها نفر دیگر هم بیعت نکردند. «عباس» عموی پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) بیعت نکرد، «سعد بن عباد» تا آخر عمر هم بیعت نکردند. ما اسامی حدود ٧٠ نفر از صحابه را داریم که با ابوبکر بیعت نکردند.

سؤال ما اینجاست که چطور شد در میان افرادی که بیعت نکردند، تنها خانه حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) مورد تهدید قرار گرفت؛ نه خانه دیگران!؟

پرسش:

دیگران مدعی خلافت نبودند.

پاسخ:

دیگران هم مدعی بودند؛ «سعد بن عباد» که مدعی خلافت بود. «سعد بن عباد» مدعی بود و تا آخر عمر هم بیعت نکرد و گفت: اگر من نیرو داشته باشم در برابر ابوبکر قیام می کنم و با آنها می جنگم.

بنابراین روایتی پشیمانی که از ابوبکر خواندیم، نشانگر این است که خلیفه دوم آمده و به تهدید خود هم عمل کرده است و وارد منزل حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) شده است و با افرادی هم که در آنجا بودند درگیر شدند. در این میان «زبیر» شمشیر کشید و «خالد» شمشیر او را گرفت و بر زمین زد و شمشیر او شکسته است.

بنابراین تفاوت تهدید رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) و حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) این است که تهدید آن بزرگواران تنها تهدید بود، اما ماجرای ابوبکر و عمر عمل به تهدید بوده است؛ این مسائل قابل مقایسه با یکدیگر نیستند.

قضیه دیگری که در اینجا وجود دارد، این است که در روایتی پیغمبر فرمودند:

«لَوْلَا مَا فِي الْبُيُوتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالذَّرِّيَّةِ لَأَقَمْتُ صَلَاةَ الْعِشَاءِ وَأَمَرْتُ فِتْيَانِي يَحْرَقُونَ مَا فِي الْبُيُوتِ بِالنَّارِ»

اگر در خانه منافقین زن و بچه وجود نداشت، من نماز عشاء را شروع می‌کردم و به بنی هاشم دستور می‌دادم منزل هر کسی که نیامده است را به آتش بکشند.

مسند الإمام أحمد بن حنبل، اسم المؤلف: أحمد بن حنبل أبو عبدالله الشيباني، دار النشر: مؤسسة قرطبة - مصر، ج ۲، ص ۳۶۷، ح ۸۷۸۲

این روایت همچنین در کتاب «تفسیر ابن کثیر» جلد یک صفحه ۵۸۱ وارد شده است. همچنین خلیفه دوم می‌گوید:

«والذی نفس عمر بیده لتخرجن أو لأحرقنہا علی من فیها فقیل له یا أبا حفص إن فیها فاطمة فقال وإن»

الإمامة والسياسة، أبو محمد عبد الله بن مسلم ابن قتيبة الدينوري، سنة الولادة / سنة الوفاة ۲۷۶ هـ، تحقيق خليل المنصور، الناشر دار الكتب العلمية، سنة النشر ۱۴۱۸ هـ - ۱۹۹۷ م، مكان النشر بيروت، ج ۱، ص ۱۶، باب كيف كانت بيعة علي بن أبي طالب كرم الله وجهه

مشاهده کنید که تفاوت راه از کجا تا کجا هست. آقای «عمر رضا کحاله» در کتاب «أعلام النساء» جلد ۴ صفحه ۱۱۴ این را آورده است. همچنین آقای «شهرستانی» در کتاب «الملل و النحل» این روایت را بیان کرده است. او می‌نویسد:

«وكان يصيح احرقوا دارها بمن فيها وما كان في الدار غير علي وفاطمة والحسن والحسين»

الملل والنحل، اسم المؤلف: محمد بن عبد الكريم بن أبي بكر أحمد الشهرستاني، دار النشر: دار المعرفة - بيروت - ١٤٠٤، تحقيق: محمد سيد كيلاي، ج ١، ص ٥٧، باب التاسعة قوله في اعجاز القرآن انه من حيث الاخبار عن الامور الماضية

این تفاوت این دو تهدید است؛ رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرماید: اگر زن و بچه در خانه های منافقین نبود، دستور می دادم اما او می گوید غیر از اهل بیت رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) کسی در آن خانه نبود.

البته جواب های زیادی از این قضایا داریم که ان شاء الله تلاش می کنم فایل آن را در اختیار دوستان قرار بدهم. قرار بود دوستان گروهی در تلگرام تشکیل بدهند که اگر بشود فایل ها در تلگرام قرار بگیرد.

البته تصاویر کتب را نمی توان در تلگرام گذاشت، زیرا سنگین است و باید صفحه به صفحه گذاشت و دانلود کردن آن مشکل است. ولی اصل این فایل مخصوصاً فایل ورد آن را می توان به راحتی در تلگرام گذاشت.

اگر دوستان بزرگواری کنند و چنین گروه و کانالی را در تلگرام تشکیل بدهند کار مفیدی است. کانال برای کارهای اساسی و ثابت باشد و گروه هم به همین منظور ترتیب بدهید.

بنده تلاش می کنم گاهی اوقات به این گروه سر بزنم تا اگر دوستان سؤالی در رابطه با بحث داشته باشند بتوانیم پاسخ بدهیم؛ بعضی از دوستان سؤالاتی دارند که فرصت نیست در اینجا مطرح کنیم. در تلگرام اگر سؤالاتی باشد، ما در خدمت عزیزان هستیم.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته